

en Daniel, vam sopar i ens en vam anar a dormir.

Diumenge 12 d'agost

Ens vam llevar a les 9:00 perquè no havíem de fer res, només tornar, però a les 9:30 ens va venir un guàrdia civil i ens va dir que a aquella hora no podíem tenir la tenda muntada, quan no l'havíem desmuntat des de què vam arribar. Va demanar el DNI de l'amo de la tenda, en Guillem, li va prendre les dades i el dia 4 d'octubre va arribar una notificació d'Huesca que és de suposar que és la multa. Vam desmuntar la tenda i cap a les 2 vam començar a tirar avall. En Joan i en Guillem van baixar per les clavilles i en Daniel va baixar pel camí normal. Vam parar a menjar i sucarnos els peus a la "Cola de Caballo". Un cop fetes les neteges, vam anar tirant cap al parador on ens recollia l'autobús que ens duria fins a Torla, on hi vam arribar dues hores després d'haver sortit de la Cola de Caballo. Un cop a Torla, vam anar al súper a comprar el sopar i vam tornar al mateix prat on havíem dormit la primera nit. Aquesta nit si que vam fer bivac.

Dilluns 13 d'agost

Ens vam llevar cap a les 10:00, perquè l'autobús sortia a les 2:00 de Torla. Vam agafar l'autobús i al cap d'una hora vam arribar a Sabiñàigo. Allà ens havíem d'esperar dues hores i en Joan es va posar a fer un arròs que ens va sobrar. Llavors ens va venir un noi de Martorell que anava sol que ens deia com tornàvem, i li vam dir que amb tren. Ell anava sol amb autobús i li vam dir que li podíem vendre el bitllet d'en Bernat. I així va tornar amb nosaltres. A les 9 del vespre vam arribar a Saragossa i el tren cap a Barcelona no sortia fins a les 2:00 de la matinada. Vam dir-los a uns boyscouts si ens guardaven les motxilles i vam anar a sopar a un Telepizza. El tren es va retardar una hora. El vam agafar a les 3. Quan vam entrar a l'habitació del tren, hi havien uns italians i un núvol de fum. Aquells italians havien fet una boira a l'habitació que no s'hi veia res. Vam arribar a Barcelona-Sants a les 7 del matí, però aquell tren seguia fins a Granollers i vam arribar a Granollers el dimarts 14 d'agost a les 8 del matí. Aquí s'acabava la nostra expedició Ordesa'01.

Guillem Cumella

I Expedició Baruntse 2001

"Las puertas de la montaña me abren una vida nueva, que no tendrá fin para mí, sino en la cumbre de aquel monte, del que no se vuelve nunca..."

RUSKIN

I. De Barcelona a Kathmandu

Son les 11:00 d'un matí ennuvolat de setembre, del dia 16 per ser més concrets. Molta és la gent que ha vingut al Prat a dir-nos fins aviat i desitjar-nos sort en aquesta aventura. Són molts els nervis i les incògnites que ens venen al cap, entre elles si ens deixaran passar pel Pakistan, fa pocs dies de la massacre de les torres bessones a Nova York. Després de realitzar els rutinaris tràmits per embarcar en l'avió d'Iberia que ens ha de portar a Londres, ens fem les últimes fotos amb familiars i amics. A l'aeroport ens trobem a la resta d'expedicions que, a través de la mateixa agència que ens ha muntat la infraestructura del viatge, hem coincidit per tal d'abaratir costos. Són una expedició de set alpinistes de Vitòria, una de tres asturians i un madrileny que va per lliure. Tots plegats tenim el mateix objectiu, el Baruntse i la idea inicial és treballar com tres expedicions independents, però col·laborant en tot el que puguem.

Tenim una estranya sensació de nervis i unes

Nens de l'aldea de Tangnay. Foto Daniel Maldonado